

آیات قرآن مرتبط با انتخابات

(به مناسبت حلول ماه مبارک رمضان و تقارن آن با حماسه سیاسی انتخابات)

۲۵ دقیقه (زمان تخمینی مطالعه این متن)

▼ **اشاره:** یکی از ابعاد اهمیت انتخابات، جنبه الهی و بُعد قدسی آن است، اینکه رهبر حکیم انقلاب، به عنوان یک اسلام‌شناس حقیقی تصریح می‌کند: «انتخابات نماد حرکت اسلامی در کشور ماست.» (۱۳۸۴/۰۳/۱۴) شرکت در انتخابات، تکلیف شرعی و واجب شرعی است. (۱۳۸۴/۰۳/۲۷) شرکت در انتخابات، یک عمل صالح است. (۱۳۸۴/۰۳/۲۵) مردم با توکل به خدا و با قصد تقرّب الى الله - که یک عبادت است - وارد میدان انتخابات شوند.» (۱۳۸۵/۰۹/۲۲) دلالت بر این حقیقت دارد که انتخابات، علاوه بر اینکه یک رویداد ملی و یک حماسه سیاسی است، دارای مبانی عمیق شرعی و دینی هم هست.

این موضوع از جنبه‌ای دیگر هم قابل توجه است و آن اینکه تاکتیک‌های دشمن در بازداشتمن مردم از شرکت در انتخابات مختلف است و با تقسیم‌بندی مردم به چند گروه و برای هر کدام خوراک ضدتبیغی مناسب را تهیه می‌کند. به افراد ضد انقلاب و نظام می‌گوید: «رأی ندهید تا تضعیف شوند.»، به اقسام عادی و متوسط جامعه می‌گوید: «این همه رأی دادید چه شد؟»، و به افراد معتقد و مؤمن می‌گوید: «در کجای اسلام و قرآن انتخابات آمده است؟! (انتخابات، مغایر با اسلام و قرآن است).» در این نوشتار مختصراً به برخی از ادله‌های قرآنی مشروعیت انتخابات در نظام دینی و همچنین لزوم مشارکت حداکثری در آن اشاره می‌نماییم. تقدم و تأخر آیات به ترتیب سوره‌ها، تعیین شده است، لذا از این آیات می‌توانند به تشخیص صائب خود، تقدم و تأخر اقتضایی خود را در طرح بحث اعمال فرمایند.

کلیدواژه: انتخابات؛ اتباع أحسن؛ پشتیبانی مجرمین؛ جهاد کبیر؛ شُکر؛ تغییر آنفس؛ تخصص و تعهد؛ عمل صالح سیاسی؛ إعداد قوة؛ نفی سبیل؛ اولو الامر؛ امانت

□ (۱) آیه‌اداء امانت (نساء: ۵۸)

از شاخص ترین آیات قرآن که علاوه بر معنا و پیام اخلاقی، معنایی پُررنگ در موضوعات سیاسی دارد، آیه ۵۸ سوره مبارکه نساء است: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤْدُوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا» - خداوند به شما فرمان می‌دهد که امانت‌ها را به اهلش بدهید.

در فرهنگ روایات، امانتداری، از نشانه‌های مهم ایمان و خیانت به امانت، علامت نفاق است. در حدیث است: «به رکوع و سجود طولانی افراد نگاه نکنید، بلکه به راستگویی و امانتداری آنان بنگرید.» («لَا تَنْظُرُوا إِلَيْ طُولِ رُكُوعِ الرَّجُلِ وَسُجُودِهِ... وَلَكِنْ انْظُرُوا إِلَيْ صِدْقِ حَدِيثِهِ وَأَدَاءِ أَمَانَتِهِ.»

(الكافی، ج ۲، ص ۱۰۵))

نکته مهم‌تر آنکه در روایات متعدد، منظور از امانت، رهبری و مسئولیت‌های اداره جامعه تعریف شده است (هَذِهِ الْآيَةُ فِي أَمْرِ الْوَلَايَةِ (بحارالأنوار، ج ۲۳، ص ۲۸۳)); رهبر معظم انقلاب با اشاره به همین نکته که مسئولیت در نظام اسلامی، امانت الهی است، می‌فرمایند: «چند توصیه می‌کنم به رئیس جمهور محترم و برادران و خواهرانی که در بخش‌های مختلف با ایشان همکاری خواهند داشت که این توصیه‌ها را در نظر داشته باشند. این مسئولیت را، این توانایی را، امانت بدانید؛ همچنان که امیر المؤمنین فرمود: این در گردن تویک امانتی است؛ «وَإِنَّمَا هِيَ فِي عُنْقِكَ أَمَانَةً» (نهج‌البلاغه: نامه ۵) این مسئولیت، امانت الهی است در اختیار من و شما؛ امانت‌داری باید کرد؛ حفظ امانت باید کرد. این آیه‌ی شریفه‌ی «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤْدُوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا»، فقط درباره‌ی این امانت‌های ماذی محسوس نیست؛ این امانت مهم‌معنوی -که این مسئولیت است- مصدق برتر آنها است.» (۱۳۹۶/۰۵/۱۲)

آنچه از این دونکته قابل فهم و استنباط است این است که: یکی دیگر از ابعاد اهمیت انتخابات این است که انتخابات، از مصادیق بارز «اداء الامانات إلى أهلهَا» و مهمترین عرصه امانت سپاری است، و مردم باید در این مراسم امانت‌سپاری (انتخابات)، یکی از عظیم‌ترین امانت‌ها - یعنی مدیرت جامعه - را به اهلش و اسپاری نمایند. از این رو اگر در این وظیفه و تکلیف شرعی کم‌اً و کیف‌اً کوتاهی کنند، قطعاً مسئول خواهند بود. تکلیف شرعی انتخابات، دو جنبه دارد و به واسطه این دو جنبه به تعبیر رهبر معظم انقلاب «نُورٌ عَلَى نُورٍ» است؛ یکی جنبه کمی که همان حضور و مشارکت حداکثری است؛ و جنبه دیگر آن، کیفی است که انتخاب اصلاح منظور است. در صورت عدم توانایی در انتخاب افراد شایسته، باید به آگاهان و متخصصان مورد اعتماد مراجعه کرده و از نظر آنها تبعیت نمود: «فَاسْأَلُوا أَهْلَ الدُّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.» (نحل: ۴۳/انبیا: ۷)

□ (۲) آیه‌اول‌الامر (نساء: ۵۹)

در منطق قرآن، «ولايت فقيه» يک اصل فراشيعی و فراسلامی است و ریشه در تمام اديان الهی و وحیانی دارد. قرآن می‌فرماید: علماء و فقهاء هر امت، مسئول اجرای احکام الهی در میان مردم هستند. در آیه ۴۴ سوره مائدہ می خوانیم: **إِنَّا أَنْزَلْنَا التُّورَةَ فِيهَا هُدًىٰ وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّيْعُونَ وَالْأَخْبَارِ بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ...» - ما تورات را نازل کردیم تا انبیاء، و بعد از آنها، مریان الهی و دانشمندان - که حفاظت این کتاب آسمانی به آنان سپرده شده بود و بر آن گواه بودند - بر طبق آن برای مردم حکم و داوری نمایند.**

بنابراین در فرهنگ اسلامی، ولايت فقيه، استمرار حرکت و حکومت انبیاء و ائمه عليهم السلام است، و از مصاديق مشکک «اولوامر» قرآنی هستند که باید مورد اطاعت و فرمانبری جامعه اسلامی باشند: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَنُوكُمْ أَطْبِعُوا اللَّهَ وَأَطْبِعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ أَمْرٌ مِنْكُمْ...** (نساء: ۵۹). نهادینگی اصل ولايت فقيه تا بدآنجا که مرحوم صاحب جواهر می‌گوید: «اگر کسی منکر ولايت فقيه باشد، گویا طعم فقه را نچشیده است» (...**كَانَهُ مَا ذاقَ مِنْ طَعْمٍ فَقَهَ شَيْئًا**) (جواهرالکلام، ج ۲۱، ص ۳۹۷).

با این بیان وقتی امامین انقلاب، بارها و بارها و در مقاطع مختلف در طول حیات طبیه انقلاب و نظام اسلامی، امر به حضور و مشارکت حداکثری داشته‌اند در واقع، این امر، دستوری الهی قلمداد می‌شود و باید برای امثال این امر الهی و قرآنی به نحو احسن اقدام نمود.

□ (۳) آیه‌نفی سبیل (نساء: ۱۴۱)

یکی دیگر از قواعد و قوانین قرآنی که در عرصه فعالیت‌های سیاسی راه و مسیر را روشن می‌سازد، قاعده قرآنی «نفی سبیل» است، خدای متعال در این آیه شریف می‌فرماید: **وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا** (نساء: ۱۴۱)؛ - خداوند هرگز کافران را بر مؤمنان تسلطی نداده است.

از این آیه می‌توان چند آموزه مهم دریافت کرد:

اولاً: مؤمنان، حق پذیرفتن سلطه‌ی کافران را ندارند، و سلطه‌پذیری نشانه نداشتن ایمان واقعی است.

ثانیا: باید تدبیری اتخاذ کرد که کفار از سلطه بر مؤمنان برای همیشه مأیوس باشند.
ثالثا: هر طرح، قرارداد، ارتباط، کمکاری که راه نفوذ کفار بر مسلمانان را باز کند حرام است؛ در علم سیاست، نفوذ را "سلط آرام و پنهان" می‌نامند. از این جهت مسلمانان باید در تمام جهات سیاسی، نظامی، اقتصادی و فرهنگی از استقلال کامل برخوردار باشند.

با توجه به دلائل عقلایی و همچنین تجربیات و عبرت‌های تاریخ انقلاب اسلامی، در نظام اسلامی ما هر بار که دولتی لیبرال و یا شبه لیبرال بر سرکار بوده است، دستخوش نفوذ دشمنان قرار گرفته است. که غیر از دولت موقت مهندس بازرگان، بقیه دولت‌ها با فرایند انتخابات به قدرت رسیده‌اند.

به عبارت دیگر انتخابات هم می‌تواند "زمینه‌ساز نفوذ" باشد و هم می‌تواند "راه‌بندان نفوذ" گردد و این بستگی کامل به کیفیت انتخابات دارد. اگر آحاد جامعه‌ما، وظیفه شرعی و قرآنی انتخابات را به شکل صحیح، هوشمندانه و آگاهانه انجام دهند، حربه نفوذ دشمن را در عرصه‌های مختلف خواهند بست.

□ (۴) آیه‌إعداد قوّة (انفال: ۶۰)

یکی از شواهد قرآنی که به خوبی به اهمیت لزوم حضور حداکثری و هوشمندانه در انتخابات دلالت دارد، آیه ۶۰ سوره مبارکه انفال- آیه إعداد قوّة- است، آیه‌ای که در آن به لزوم قوی شدن هر چه بیشتر جامعه اسلامی اشاره دارد: «وَأَعْدُوا لَهُم مَا أَسْتَطَعْنَ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ...»؛ برای مقابله با دشمنان، از هر نیرویی بهره بگیرید، تا آنجا که دشمن خدا و دشمن خویش از شما بترسند!

نکته مهمی که این آیه شریفه بدان اشاره دارد این است که عنصر «امنیت»، که زیرساخت و اساس تمام نیازهای حیاتی، معیشتی و رفاهی جامعه است، تنها در سایه اقتدار آفرینی و از رهگذر اعداد قوّة و کسب آمادگی‌های لازم تأمین خواهد شد.

بسیار واضح است که اقتدار جامعه اسلامی، تنها به داشتن قدرت نظامی نیست، بلکه علاوه بر قدرت نظامی - که از آن به قدرت سخت تعبیر می‌شود - یک نظام مقتدر نیازمند مؤلفه‌های دیگر قدرت و اقتدار اعم از:

- اقتصاد قوی، مستقل، درون‌زا و غیروابسته،
 - عمق راهبردی و نفوذ فرامرزی و منطقه‌ای،
 - مدیران انقلابی، جهادی، بابصیرت و متخصص در عرصه‌های راهبردی و اجرایی- و در یک کلام دولت کارآمد-
 - قدرت نرم، اقتدار رسانه‌ای، مدیریت مؤثر و کارآمد فضای مجازی،
 - واژه‌مهم‌تر سرمایه اجتماعی، حضور در صحنه و مشارکت حداکثری مردم در عرصه‌های ملی است. به فرمایش ولی‌جامعه: «یکی از برکات حضور مردم همین است که وقتی دشمنان نگاه میکنند و می‌بینند که مردم پشت سر نظام هستند، احساس میکنند که نمی‌شود با این نظام معارضه کرد؛ چون با یک ملت نمی‌شود معارضه کرد.» (۱۳۸۸/۱۲/۰۶)
- هر کدام از این مؤلفه‌ها، به مراتب می‌توانند در دل دشمنان رعب و ترس ایجاد کنند، علی‌الخصوص عامل «حضور مردم در صحنه» که رکن «جمهوریت» قوام می‌بخشد و عرصه انتخابات- آنهم مهم‌ترین نوع آن، یعنی انتخابات ریاست جمهوری- اصلی‌ترین تجلی گاه آن است. به همین جهت رهبر معظم انقلاب می‌فرمایند: «حقیقتاً انتخابات، سیلی به چهروی دشمنان این ملت است.» (۱۳۹۰/۱۲/۱۰)

در واقع، اگر آحاد جامعه ما به این بصیرت و درایت سیاسی نائل آیند که با حضور حداکثری و باشکوه در انتخابات و همچنین گزینشی هوشمندانه و آگاهانه خود، چه بخش عظیمی از اقتدار همه‌جانبه (سیاسی، اقتصادی، نظامی، اجتماعی و فرهنگی) و امنیت فرآگیر را تأمین خواهند کرد، - همانگونه که امام خامنه‌ای تصریح دارند: «انتخابات مصونیت‌بخش به کشور است.» (۱۳۹۰/۱۱/۱۴) قطعاً با انگیزه و روحیه مسئولانه و متعهدانه فوق العاده‌ای در انتخابات حضور خواهند یافت.

▣ (۵) آیه عمل صالح سیاسی (توبه: ۱۲۰)

یکی دیگر از آیات شاخص در این موضوع، آیه ۱۲۰ سوره مبارکه توبه است که خداوند متعال به مسلمانان اعلام می‌فرماید: تمام سختی‌ها و مرارت‌هایی که در راه خدا تحمل می‌کنید، همچنین هر اقدامی که کفار را به خشم می‌آورد، عمل صالح است. **«ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظُلْمٌ وَلَا نَصْبٌ وَلَا مَحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئِنَا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَأْلُونَ مِنْ عَدُوٍّ يَلِلا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صالحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ»** (توبه: ۱۲۰) رهبر معظم انقلابی در بیانی با استشهاد به این آیه

می فرمایند: «ما ملت ایران، از این حقیقت به خود می بالیم که به خاطر خدا و اسلام و قرآن، مورد کینه و عداوت مستکبران و گردنشان عالم قرار گرفته ایم. جوانان ما به خود می بالند که در جبهه های گوناگون، به خاطر اسلام جنگیدند و محنت کشیدند. هر رنجی در راه خدا و برای دفاع از ارزش های اسلامی و از قرآن، یک حسن است؛ **«ذلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَّاً وَلَا نَصَبْ وَلَا مَحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيَّلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ»**. این، شعار ماست. ملت ایران هر سختی بی که کشیده اند، برای خدا کشیده اند و به آن افتخار می کنند.» (۱۳۷۰/۰۳/۱۵)

آموزه هایی که در این آیه اهمیت زیادی دارد، عبارت است از:

اولا: در منطق قرآن رویکرد جامعه ای اسلامی باید کفرستیزی باشد.

ثانیا: در مسیر کفرستیزی، نه تنها امور نظامی، بلکه همهی کُشش ها (ایجاد انقلاب اسلامی) و واکنش ها (ایستادگی و مقاومت در دفاع مقدس، تحریم های اقتصادی و...) برای استقرار و استمرار راه خدا داشته باشیم، نزد خدا عمل صالح و عبادت محسوب می شود.

ثالثا: از مصادیق بارز عبادت و عمل صالح، حضور در صحنه است. مثل شرکت در راهپیمایی ها، مشارکت در انتخابات یا هر اقدام اجتماعی که موجب خشم و هراس کفار می گردد- مثل مراسم تشییع پیکر شهید حُججی و عظیم تر از آن، حضور خارق العاده مردم در مراسم تشییع پیکر شهید حاج قاسم سلیمانی که قطعاً نمونه شاخصی از **«يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ»** بود.

فرازی که در این آیه شریفه بیشتر مورد نظر است، عبارت است از: **«وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ... إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ»**- هر اقدامی که کفار به ناراحت کند، عمل صالح است-. موضوع انتخابات، همیشه برای دشمن «موطن غیظ»- هراس انگیز و خشم آور- است. به فرمایش رهبر معظم انقلاب: «بررسی حرکات دشمن نشان می دهد، ذهن دشمن متوجه انتخابات ماست. انتخابات هم از نظر ما مهم است، از نظر دشمن هم مهم است؛ حواسش به آن انتخابات است. اگر می توانستند کاری می کردند که اصلاً انتخابات انجام نگیرد، این کار را می کردند. خُب، این کار برای آنها میسر نیست، مقدور نیست؛ مایوسند از این که بتوانند این کار را انجام دهند. لذا دنبال راه های دیگرند. سعیشان این است که حضور مردم در انتخابات های گوناگون را کمرنگ کنند.» (نک: ۱۳۹۱۱۰/۱۹؛ ۱۳۸۵/۰۹/۲۲)

▣ (۶) آیات تخصص و تعهد [آگاهی و توانایی] (یوسف: ۵۵؛ بقره: ۲۴۷؛ قصص: ۲۶؛ دخان: ۱۸)

از آیات مرتبط با مسئله انتخابات، تعدادی از آیاتی است که نسبت به واگذاری امور به افراد به توجه بر شایستگی های آنها تأکید می فرماید. برخی از این آیات عبارت اند از:

سوره یوسف / آیه ۵۵: **قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى حَرَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ** - یوسف به فرمانروای مصر گفت مرا سرپرست خزان سرزمین مصر قرار ده که نگهدارنده و آگاهم -. با اینکه قبل از فرمانروایی به حضرت یوسف گفته بود: **إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدِيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ** (یوسف: ۵۴) - تو امروز نزد ما منزلت عالی داری و مورد اعتماد هستی .-

حضرت یوسف می دانست یک ریشه مهم نابسامانی های آن جامعه، در مسائل اقتصادی نهفته است، و او برای اصلاح امور باید نبض اقتصاد کشور مصر را در دست گیرد. این پیشنهاد به این معنا است که نبوت و دیانت، از حکومت و سیاست جدا نیست و ضمناً هر جا لازم باشد، باید داوطلب مسئولیت های حساس شد.

در مجموع از مجموعه دو وصفی که فرعون از حضرت یوسف علیه السلام بیان کرد (مکین، امین) و دو صفتی که حضرت یوسف برای خود بیان نمود؛ (حفيظ، علیم) اوصاف کارگزاران شایسته به دست می آید: قدرت، امانت، پاسداری و تخصص.

سوره بقره / آیه ۲۴۷: «... قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَرَأَدَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِنْسِ...» -

حضرت اشمندیل به بنی اسرائیل فرمود: حالا که درخواست دارید «**إِبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ**» خدای متعال طالوت را به فرماندهی شما تعیین فرموده است، و در مقابل اشتباہ محاسباتی شما که شرایط اساسی رهبری را امور اعتباری نسب عالی و ثروت می دانید (**وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَ لَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ**) خدای متعال به او دانایی و توانایی داده است که دو امتیاز واقعی و درون ذاتی است و تأثیر عمیقی در رهبری و فرماندهی دارد. چرا که رهبر باید باعلم و دانش خود، مصلحت جامعه را تشخیص دهد و با قدرت، آن مصلحت را به موقع اجرا درآورد. -

سوره قصص / آیه ۳۶: «**قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ حَيْرَ مَنِ اسْتَأْجِرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ.**»

- یکی از دو دختر حضرت شعیب علیه السلام به پدر گفت: ای پدر گفت: ای پدر این جوان (موسى) را به کار بگیر، او بهترین کسی است که می توانی به کار بگیری، او هم نیرومند است و هم در مورد اعتماد .

در بررسی دو معیار قوت و امانت باید گفت، مراد از قوت این است که انسان در انجام مسئولیتش

توانمند باشد. و مراد از امانت این است که انسان تعهد و پایبندی دینی و اخلاقی داشته باشد. بگونه ای که بتوان به او اعتماد کرد و امکانات لازم جهت انجام کار را با اعتماد کامل به او سپرده.

دو معیار تخصص و تعهد، دو مفهوم کلی و جامع هستند که می‌توان آن‌ها را به اقتضای شرایط و تغییرات جامعه، دقیق و به روز رسانی کرد. اینکه رهبر معظم انقلاب در بیانات متعدد خود، دغدغه‌مندانه معیارهایی را برای انتخاب درست و دقیق معرفی کرده و می‌کنند، در واقع این معیارها همان نسخه تفصیلی و به روز شده نسخه قرآن است. برخی از این معیارها عبارتند از: نشاط، علاقه‌مندی، دانش، انصباط، تدبیر، خردمندی، جدیت، برنامه داربودن، اولویت گذاری، حکمت، استعداد، همت، پایبندی به سیاست‌های نظام، صداقت، امانتداری، تعهد به مردم و نظام، مردمداری، دلسوزی، ایمان، تدین، تقوا، توکل به خدا، عدالت طلبی، نیت الهی، مسئولیت پذیری، استقامت، اعتماد به نفس.

ایشان در بیانات سال‌های اخیر، مهمترین مشکل کشور را مشکل اقتصادی خوانده و مسئولان را به تلاش مجاهدانه برای رفع این مشکل فراخوانده‌اند.

قرارگرفتن مشکل اقتصادی در صدر مشکلات نشان می‌دهد که در میان معیارهای انتخاب و گزینش، معیارهایی در اولویت قرار می‌گیرند که با این مشکل ارتباط مستقیم داشته باشند. مثل: نشاط، اولویت گذاری، مردمداری، دلسوزی، استقامت، اعتماد به نفس.

از این معیارهای شش گانه، سه معیار نشاط، اولویت گذاری و اعتماد به نفس به تخصص مربوط می‌شوند و سه معیار مردمداری، دلسوزی و استقامت در دسته معیارهای مربوط به تعهد جای می‌گیرند.

علت این که این معیارها نسبت به دیگر معیارها در اولویت قرار گرفته‌اند؛ این است که گره مشکل اقتصادی به دست مسئولانی باز خواهد شد که نشاط، اعتماد به نفس و اولویت گذاری لازم جهت انجام امور دشوار را داشته باشند. و این نشاط علاوه بر توان جسمی و فکری بالا، نیازمند داشتن انگیزه بالا نیز هست تا مسئول مربوطه را جهت استقامت برابر موضع پشتیبانی کند.

انگیزه لازم جهت حل مشکلات اقتصادی تنها در صورتی قوت خواهد گرفت که مسئول مربوطه، مسئولی مردمدار و از جنس مردم باشد. فردی که درد مردم را خود کشیده باشد تا بتواند دشواری درد آن‌ها را احساس کند.

در این صورت است که فرد مسئول می‌تواند از توان و تخصص مدیریتی و برنامه‌ریزی خود

نهایت بهره برداری را داشته باشد و تلخی ها و سنتگینی های مسیر حل مشکل اقتصادی را با شیرینی لبخند مردم محروم و درد کشیده تحمل کند.

از این رو در در دیگر بیانات رهبر معظم انقلاب آمده است که تلاش برای خدمت و حمایت از قشراهای ضعیف، سرگرم نشدن به تشریفات و حاشیه و کارهای زرق و برق دار از مهم ترین معیارهایی است که می تواند معیار واقعی برای انتخاب و گزینش قرار بگیرند.

▣ (۷) آیه تغییر آنفس (رعد: ۱۱) [تابعیت اراده‌الهی از اراده‌ملت‌ها]

از آیاتی که رابطه تنگاتنگی با موضوع انتخابات دارد، فرازی از آیه ۱۱ سوره مبارکه رعد است:

«إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيْرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ» (رعد: ۱۱) - خداوند حال و سرنوشت قومی و ملتی را تغییر نمی دهد تا آنکه آنان حال خود را تغییر دهند و خودشان برای تغییر اقدام کنند. «مضمون این آیه معروف این است که تغییرات به دست شماست. کلید تحولات اجتماعی و تحولات عظیم در دست شماست. یک جای دیگر در یک دایره محدودتر می فرماید: **«ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ مُعَيْرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ»** (انفال: ۵۳). این آیه، پسرفت را می گوید. هم پیشرفت و هم پسرفت و ارتجاع، بستگی دارد به اراده انسان ها. وقتی که شما تغییرات مثبت در خودتان ایجاد کردید، خدای متعال هم برای شما حوادث مثبت و واقعیت های مثبت را به وجود می آورد. همچنانکه در جریان انقلاب اسلامی، مردم ایران روحیات خودشان را تغییر دادند، خدای متعال هم وضع آنها را تغییر داد. ملت ایران راه خود را، حرکت خود را، انگیزه های خود را اصلاح کردند، خدای متعال هم به آنها کمک کرد، به آنها نصرت داد و پشتیبانی کرد. اما اگر چنانچه خدا نعمتی به یک ملتی داد و این ملت درست حرکت نکردند، درست عمل نکردند، خداوند این نعمت را از آنها می گیرد. شما در دعای کمیل هم می خوانید: **«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَعَيَّرَ النِّعَمُ»**؛ این تغییر نعمت، یعنی سلب نعمت، چیزی است که ناشی از اراده است. خدای متعال پسرفت را نصیب هیچ کشوری نمی کند، مگر خودشان به دست خودشان بکنند. تغییر موجب پسرفت را خود ملت ها به وجود می آورند. ما بایستی بشدت مراقبت می کردیم و مراقبت بکنیم که به این حالت دچار نشویم.

(نک: ۱۳۹۲/۰۳/۱۴؛ ۱۳۹۹/۰۳/۱۴؛ ۱۳۸۵/۰۸/۱۸)

این آیه گویای رابطه مستقیم اراده ملی با تحولات سیاسی و اجتماعی است و به ما یادآور می شود در عرصه سیاسی و اجتماعی جامعه نباید همه معضلات و مشکلات را مغلول عوامل بیرونی

دانست، البته عوامل بیرونی مانند دشمنی‌های استعمار و استکبار، تحریم‌ها، عقب‌ماندگی‌های علمی، و... در بروز مشکلات و ایجاد تحولات سیاسی و اجتماعی یک جامعه و کشور مؤثر هستند اما تأثیر اصلی متعلق به عوامل درونی جامعه می‌باشد.

این اصل قرآنی می‌گوید: برای پایان دادن به مشکلات، مضلات و ناکامی‌ها باید دست به انقلابی از درون بزنیم، به طور عینی انقلاب درونی یعنی ایجاد و تقویت بصیرت و قدرت تشخیص در وجود و دیگران، توجه به آرمان‌های بلند انقلاب اسلامی، فریب نخوردن از عوامل خارجی و داخلی دشمن در جنگ نرم، نبرد رسانه‌ای و عملیات‌های روانی، حضور حداکثری در عرصه‌هایی حساس انقلاب از جمله انتخابات و تعیین نزدیک‌ترین افراد به آرمان‌ها و ارزش‌های انقلاب اسلامی به عنوان رئیس جمهور. در یک کلام اگر ملتی پای صندوق رأی و از راه قانونی قصد کند که مسئولین جوان و حزب‌الله‌ی را به قدرت اجرایی برسانند، اراده خدای سبحان هم با این تغییر همراه خواهد بود.

▣ (۸) آیه شکر (ابراهیم: ۶و۷) [انتخابات، شکرانه نعمت استقلال و آزادی کشور]

از دیگر ادله‌های قرآنی برای انتخابات، آیه ۶ و ۷ سوره مبارکه ابراهیم است: «**وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَكُمْ مِنْ ئَالِ فِرْعَوْنَ يَسُوْءُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيِونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ».^۷ موسی به قوم خود گفت: نعمت خداوند بر خودتان را یاد کنید، آنگاه که شما را از فرعونیان نجات داد، آنها که شمارا به بدترین نوع عذاب می‌کردند، پس از این را سر می‌بریدند وزنانتان را برای کنیزی و هوسرانی خود زنده نگاه می‌داشتند، و در این امور، از طرف پروردگارستان آزمایش بزرگی بود. پروردگارستان اعلام فرمود: اگر شکر کنید، قطعاً شمارا می‌افزایم، و اگر کفران کنید البته عذاب من سخت است.-**

نعمت آزادی از استبداد داخلی و استعمار و استکبار خارجی و همچنین نعمت استقلال و تشکیل حکومت الهی، از مهم‌ترین نعمت‌های است؛ و در حقیقت این شعار معروف «استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی» بیان بزرگ‌ترین نعمت‌های الهی است که اگر شکر آن گزارده نشود، خداوند مردم ناسپاس را به عذاب شدیدی گرفتار می‌کند. این دستور الهی «**اذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ**» (یادآوری نعمت آزادی، استقلال و حکومت الهی) به این معنا است که بیندیشید که در قبال این نعمت بزرگ

چه وظیفه‌ای دارید؟ سپس خاطرنشان می‌فرماید که اصلی‌ترین رسالت و مأموریت شما در قبال این نعمت بزرگ، شکر است. شکر یعنی شناخت نعمت، قدرشناسی، حفظ و صیانت عملی از آن. امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: **شُكْرُ الْمُؤْمِنِ يَظْهُرُ فِي عَمَلِهِ، شُكْرُ الْمُنَافِقِ لَا يَتَجَوَّزُ لِسَانَهُ.** (غیر الحكم، ح ۵۶۶۱-۵۶۶۲)

در واقع شرکت در انتخابات، شکر عملی نعمت استقلال و آزادی و جمهوری اسلامی است، که اگر انجام شود، اجر آن **لَأَرْبِدَنَّكُمْ**. در مقابل عدم شرکت در انتخابات کفران نعمت استقلال و آزادی و جمهوری اسلامی قلمداد می‌شود و مجازاتش عذاب شدید است. با توجه به سرگذشت بنی اسرائیل به نظر می‌رسد سزای کفران این نعمت عظیم الهی دو چیز است: یکی **وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الدُّلَّةُ وَالْمُسْكَنَةُ...** (بقره: ۶۱) - مهر ذلت و درماندگی، بر آنها زده شد. - دوم، اعمال سنت استبدال است، یعنی خدا این نعمت بزرگ را از بی‌لیاقت‌ها و بی‌کفایت‌ها می‌گیرد و آن را به کسانی می‌دهد که لیاقت شکرگزاری اش را دارند.

□ (۹) آیه جهاد کبیر (فرقان: ۵۲)

از آیات مرتبط با حماسه انتخابات، می‌توان به آیه ۵۲ سوره مبارکه فرقان اشاره کرد: **فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدِهِمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا.** - از کافران تبعیت نکن و با تبعیت نکردن، با آنان جهادی بزرگ کن. «در بین جهادها جهادی هست که خدای متعال در قرآن آن را «جهاد کبیر» نام نهاده: **فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدِهِمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا.**» این آیه در مکه نازل شده. در مکه جنگ نظامی مطرح نبود؛ پیغمبر و مسلمانها مأمور به جنگ نظامی نبودند، کاری که آنها می‌کردند ایستادگی و مقاومت و عدم تبعیت است. اطاعت نکردن از کفار همان چیزی است که خدای متعال به آن گفته جهاد کبیر. اطاعت نکردن از دشمن یعنی تبعیت نکردن در میدان‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، هنری و... این تبعیت نکردن آنقدر مهم است که خدای متعال پیغمبر خود را مکرر به آن توصیه می‌کند. در آیه‌ی تکان‌دهنده‌ی اول سوره‌ی مبارکه‌ی احزاب می‌فرماید: **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتْقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ.**» این اطاعت نکردن از کافرین، آن چیز بزرگ و مهمی است که خدای متعال با این لحن با پیغمبرش حرف می‌زند. امروز مسئله‌ی جمهوری اسلامی هم همین است. امروز برای کشور ما جنگ نظامی سنتی و متعارف احتمال بسیار بسیار ضعیفی است لکن جهاد باقی است. جهاد فقط به معنای قتال و جنگ نظامی نیست؛ جهاد یک معنای بسیار

وسيع تری دارد. آنچه استکبار را از جمهوري اسلامي بشدت غضبناک می کند، مسلمان بودن مردم ايران نیست؛ آن، عبارت است از اينکه مردم به خاطر اين مسلمان بودن، حاضر نیستند زير بار استکبار بروند و تبعیت کنند. (نک: ۱۳۹۵/۰۳/۰۳) باید دشمن را شناخت، نقشه‌ی او را فهميد و از تبعیت دشمن سر باز زد. قرآن این عدم تبعیت را جهاد كبير نام نهاده است. (۱۳۹۵/۰۳/۱۴)

دشمنان انقلاب می خواهند کاري کنند که نظام اسلامي از عناصری که در درون او است و مایه‌ی اقتدار او است، تهی و خالی بشود. وقتی ضعیف شد، وقتی عناصر قدرت در او نبود، وقتی اقتدار نبود، ديگر از بين بردنش و کشاندنش به اين سمت و به آن سمت، کار مشکلی برای ابرقدرت‌ها نخواهد بود؛ می خواهند اورا وادر کنند به تبعیت. اينجا جای همان جهاد كبير است. جهاد كبير يعني جهاد برای عدم تبعیت، برای عدم دنباله‌روی از دشمن.» (۱۳۹۵/۰۳/۰۶) به همین جهت يكى از بارزترین مصاديق جهاد كبير، حضور و مشاركت در انتخابات است. عدم حضور در انتخابات با هر بهانه و توجيه‌ی، در حقیقت تبعیت از دشمن است، و قرآن بر این تبعیت نکردن تأکید مؤکد دارد.

□ (۱۰) آيه عدم پشتيبانی مجرمين (قصص: ۱۷)

از ديگر آيات که داراي صبغه انتخاباتي است، آيه ۱۷ سوره مباركه قصص است: «قالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَتُؤْنَّ ظَهِيرَ الْمُجْرِمِينَ.» موسى گفت: پروردگار! بشکرانه نعمتی که به من دادی، هرگز پشتيبان مجرمان نخواهم بود!.

همانطور که در بحث جهاد كبير گفته شد، شركت در انتخابات به اين معنا است که ما از دشمن تبعیت نمی‌کنيم. اين آيه نيز گويای اين مطلب می‌تواند باشد که شركت در انتخابات، يعني ما دشمن را در رسيدن به اهداف شومش حمایت و کمک نمی‌کنيم. يكى از اهدافي که دشمنان در عرصه‌ی رسانه و جنگ نرم به دنبال آن هستند اين است که مردم حضور حداقلی در انتخابات داشته باشند و با اين کار به دنبال اين هستند که مردم از آرمان‌های مقدس انقلاب اسلامي و عهدی که با امام و شهدا بسته‌اند دست بردارند، ولی مردم با شركت در انتخابات اثبات می‌کنند که در صفحه دشمن نیستند و هنوز بر آرمان‌های خود باقی هستند.

□ (۱۱) آیه اتباع احسن (زمر: ۱۷-۱۸)

از دیگر آیات انتخاباتی، آیه ۱۷ و ۱۸ سوره مبارکه زمر است: «...فَبَشِّرْ عِبَادُ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقُولَ فَيَتَسْبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ». - بندگان مرا بشارت بدنه! آنان که سخن را با دقّت می‌شنوند و از بهترین آن پیروی می‌کنند، آنانند که خداوند هدایتشان نموده و آنان همان خردمندان‌اند.

این آیه که از قاعده‌های قرآنی هم به شمار می‌آید، به صورت یک شعار اسلامی، آزاداندیشی و حق انتخابگری در مسائل مختلف را در جامعه اسلامی نهادینه می‌سازد، وظیفه و مسئولیت آحاد جامعه را نیز در عرصه‌های مختلف اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی روشن می‌سازد. پیام‌های انتخاباتی این آیه عبارت است از:

اولاً: انتخاب آگاهانه (اتبع احسن) مورد توجّه قرآن است و برای آن برکات نامحدودی وجود دارد، چراکه کلمه «بشر» مطلق و شامل انواع بشارت‌های مادی، معنوی، دنیوی و آخری می‌شود. ثانیاً: انتخاب آگاهانه، بدون توفیق و هدایت الهی صورت نمی‌گیرد، لذا باید از خدا استمداد کرد. چون خدای متعال درباره کسانی که انتخاب و اتباع احسن دارند می‌فرماید: «**أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ**».

ثالثاً: شرط دوم انتخاب آگاهانه، بهره‌گیری از عقلانیت متعالی است، چراکه آیه بعد از هدایت الهی می‌فرماید: «**وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ**». «لب» به معنی خالص و برگزیده هر چیزی است و لذا به مرحله عالی و خلوص عقل، لب اطلاق می‌شود. در قرآن مجید مسائلی به اولوا الالباب نسبت داده شده که جز با عقل در مراحل عالی قابل درک نیست. (پیام قرآن، ج ۱، ص ۱۴۵) مانند حکمت که در سوره بقره آیه ۲۶۹ خداوند می‌فرماید: «يُؤْتَى الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتَى خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ».

نکته آخر اینکه، به تصریح این آیه، تنها راه مطمئن و معقول، انتخاب آگاهانه است. همان که با تدبیر امام راحل و رهبر معظم انقلاب، اساس جمهوریت نظام اسلامی ما قرار گرفته است. انتخاب آگاهانه، آثار و برکات فراوانی را برای جامعه اسلامی به دنبال دارد، آثار و برکاتی که قوام و حیات جامعه اسلامی با آن ارتباط مستقیم دارد، از جمله فراگیری عدالت، رفاه معیشتی، اقتصاد قوی، اقتدار همه جانبی و... #